

[Kalmæs]

digt, at vi får en afklaring hurtigst muligt; det vil være gavnligt for det fremtidige arbejde. Men det er selvfølgelig en forudsætning, at det skal være en holdbar afklaring.

Vi har i SF hele tiden været tilhængere af, at der skulle være et stærkt offentligt engagement i energisektoren. Det er faktisk den eneste måde, hvorpå man kan sikre, at samfundsmæssige hensyn får en rimelig plads i energiforsyningen. Hidtil har det jo været sådan, at oliefor syningen – og det er jo olie, vi først og fremmest baserer vores energiforsyning på – fuldstændig er blevet domineret af multinationale olieselskaber, og det vil sige, at når jeg taler om et stærkt offentligt engagement i energiforsyningen, drejer det sig altså om, at det skal være et engagement, som kan gå ind i konkurrence med de multinationale olieselskaber.

Derfor må sådan et offentligt selskab kunne handle hurtigt og effektivt på lige fod med de private selskaber, og derfor må det også være et aktieselskab med samme handlefrihed inden for de rammer, som det har, og det er jo altså nogle, der tager hensyn til energipolitik og til at få et overskud til samfundet, mens de rammer, som de øvrige olieselskaber har, er et spørgsmål om at skaffe overskud til disse olieselskaber.

Vi har i SF ikke krævet nogen lovgivning om D.O.N.G. Vi mener ikke, at den ordning, som man har nu, er særlig ideel, men vi synes heller ikke, at de to lovforslag, som vi har til behandling i dag, er ideelle.

Energiministerens forslag mener vi vil begrænse D.O.N.G.s handlefrihed i betydelig grad. Vi mener, at forslaget om, at ny virksomhed i D.O.N.G. og væsentlige energipolitiske dispositioner i D.O.N.G. skal forelægges et folketingsudvalg, kan give uendelige diskussioner om, hvad der er nyt, og hvad der er væsentligt, og det er ikke diskussioner, der bare foregår ét sted, men det er diskussioner, som først foregår i D.O.N.G. og dernæst i ministeriet og derefter i folketinget. Og inden vi er kommet så langt, er det højst tænkeligt, at der ikke rigtig er brug for dispositionerne mere, eller at de skulle have været anderledes i hvert fald.

Det kommer til at betyde, at man i ministeriet må følge alle D.O.N.G.s aktiviteter meget nøje for ikke at risikere at forsømme sin orienteringspligt og sin forelæggelsespligt over for folketinget. Og det er ikke bare no-

get, jeg siger, for det fremgår meget tydeligt af bemærkningerne også, både at der kan være tvivl om, hvad der skal forelægges, og at ministeriet skal følge nøje med i alt, hvad der foregår. Det vil sige, at man i vidt omfang får en sagsbehandling i energiministeriet, og dertil må jeg sige, at et aktieselskab skal kunne arbejde frit inden for de rammer, som er fastlagt, og inden for de rammer skal det være bestyrelsens ansvar, hvad der foregår. Laver man det ikke på den måde, fungerer det ikke, og man kan godt være fristet til at tro, at det faktisk er regeringens hensigt, at det heller ikke rigtig skal fungere.

Jeg fatter ikke, at hr. Lennart Larson, når han taler om, at det netop skal kunne fungere som et aktieselskab, kan anbefale det forslag her, som netop sikrer, at alle væsentlige dispositioner faktisk skal igennem både ministeriet og folketinget. Noget sådant vil simpelt hen ikke kunne fungere, og jeg fatter ikke hr. Lennart Larsons udtalelser om den sag.

For øvrigt må jeg sige, at energiministeriet har rigeligt at tage sig til ud over at skulle gå ind i en detailstyring af D.O.N.G. Det drejer sig om at fastlægge dansk energipolitik i brede linjer, og det er det, regeringen skal gøre sammen med folketinget. Ministeriet skal finde betingelser for, hvordan D.O.N.G. og andre olieselskaber kan lede efter olie, altså lave eftersøgning og indvinding af olie og gas i Nordsøen. Ministeriet skal også kontrollere, at D.O.N.G. og andre olieselskaber overholder koncessionsbetingelserne og sikkerhedsbetingelserne, og hvis det så samtidig også skal ind i detailstyring af D.O.N.G., har vi faktisk en lukket ring, hvor man kontrollerer sig selv, og det er en umulig sag.

Vi kan fra SFs side ikke støtte dette lovforslag fra regeringen.

Maisted (FP):

Fremskridtspartiet har hverken lod eller del i socialiseringen af energisektoren. Det er jo rigtigt, som den forhenværende energiminister sagde, at denne historie har en forhistorie, og den begyndte såmænd allerede dengang, da en konservativ minister i 1972 lagde grundstenen til en uheldig udvikling, og da en venstrehandelsminister indførte naturgasprojektet, selv om venstre var modstander af projektet, og endelig da den tidligere